

Arrest

nr. 95 408 van 18 januari 2013
in de zaak RvV x / II

In zake: x

Gekozen woonplaats: x

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat x, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 25 mei 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 10 juli 2012.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat R. GREENLAND verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 april 2005 diende verzoeker een asielaanvraag in. Op 30 november 2005 werd ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Tegen deze beslissing diende verzoeker een dringend beroep in bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Op 23 februari 2006 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een bevestigende beslissing. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State, die op 20 oktober 2009 het beroep verwierp bij arrest nr. 197.094.

Inmiddels diende verzoeker 22 september 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet) in.

Op 8 december 2009 diende verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in.

Op 3 augustus 2010 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf van 22 september 2009 ongegrond verklaard, doch deze beslissing werd ingetrokken op 3 september 2010.

Op 1 oktober 2010 werd aan verzoeker een schrijven verzonden waarin hem meegedeeld werd dat er, onder voorbehoud van het voorleggen van een arbeidskaart B, instructies zullen worden gegeven tot afgifte van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

Op 4 juli 2011 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf van 22 september 2009 ongegrond verklaard. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad.

Op 19 september 2011 diende verzoeker nogmaals een aanvraag om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, in.

Op 30 november 2011 vernietigde de Raad de beslissing van 4 juli 2011 bij arrest nr. 71 093.

Op 25 mei 2012 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 01/07/2010, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Er worden medische elementen aangehaald voor D, R. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op dd.15/05/2012 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde: "Op basis van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften blijkt mijns inziens geen aandoening die een actueel reëel risico inhoudt voor betrokkene's leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een actueel reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het land van herkomst is: cfr. het gebrek aan recente medische getuigschriften/verslagen m.b.t. de verdere evolutie van de beschreven medische problematiek na juli 2009, aangaande een eventuele medisch-specialistische oppuntstelling in dit verband en aangaande de huidige behandeling van de medische problematiek bij de betrokkene laat niet toe de actuele noodzaak tot medische behandeling te bevestigen, noch de beschikbaarheid ervan te beoordelen in het land van herkomst. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Algerije."

Derhalve kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Dat in het verzoekschrift ook argumenten worden aangevoerd (m.n. betrokkene zijn sociale en financiële toestand, geen gevaar voor openbare orde) welke geen betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene. Dat met de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid werd aangebracht in twee verschillende procedures, m.n. ten eerste het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening, ten tweede het artikel 9bis voor in België verblijvende personen, die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden, en die om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging wensen te verkrijgen. Dat de hier ingeroepen niet-

medische elementen buiten de medische context van artikel 9ter vallen en dat derhalve in dit verzoek aan deze niet medische argumenten geen verder gevolg kan worden gegeven.”

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker stelt dat de ambtenaar-geneesheer hem verwijt dat hij geen nieuwe medische attesten heeft ingediend sinds zijn aanvraag. Verzoeker stelt zich de vraag hoe hij zou kunnen weten dat zulks nodig is. Verzoeker stelt dat hij niet kon weten dat zijn aanvraag slechts in 2012 zou worden geëvalueerd en dat zijn stukken niet meer als recent zouden worden beschouwd. Verzoeker betwist niet dat de arts niet verplicht is om hem te onderzoeken of om bijkomende informatie op te vragen doch verwijst naar de parlementaire voorbereidingswerken waaruit blijkt dat indien het niet duidelijk is wat de precieze medische toestand is, het wel aangewezen is om hem te onderzoeken. Verzoeker meent dat een behoorlijk bestuur een vraag zou stellen tot actualisering. Verzoeker stelt dat hij niet het slachtoffer mag worden van de beslissing van verweerder om zijn dossier pas in mei 2012 te behandelen. Hij benadrukt dat alle stukken werden overgemaakt bij zijn aanvraag in 2009.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op en correcte feitenvinding.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder zich heeft gesteund op het advies van de arts-adviseur, waaruit wordt geciteerd en dat onder gesloten omslag aan verzoeker werd overhandigd samen met de bestreden beslissing. In dit advies wordt onder meer gesteld dat verzoeker een 28-jarige man is met astma bronchiale en een zware psychiatrische problematiek (agressie, automutilatie). Naast een opsomming van alle door verzoeker bijgebrachte medische attesten stelt de arts-adviseur dat de voorgelegde getuigschriften dateren van meer dan 2 jaar en 9 maanden geleden en er nadien geen verdere informatie meer werd bekomen met betrekking tot de verdere problematiek zodat het niet duidelijk is of verzoeker nog eventueel pneumologische en/of psychiatrische zorgen dient te krijgen en wat de precieze aard is van een eventueel noodzakelijke medische behandeling, waardoor de actuele aanwezigheid van een risico in de zin van artikel 9ter niet kan worden bevestigd.

Verzoeker is van oordeel dat, indien de arts-adviseur meende dat zij niet over voldoende actuele medische gegevens beschikte, zij deze ofwel had kunnen opvragen ofwel hem zelf onderzoeken, zoals dat wettelijk is voorzien. Verweerder meent dat verzoeker zelf onzorgvuldig is geweest door geen duidelijke en recente gegevens aan te brengen met betrekking tot zijn medische problematiek.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op 22 september 2009 twee medische attesten heeft bijgebracht ter ondersteuning van zijn aanvraag. Aan verzoeker verwijten dat hij onzorgvuldig zou zijn geweest, zoals verweerder dat thans doet, gaat niet op, zeker nu in deze stukken in verband met de psychische problematiek van verzoeker respectievelijk wordt gesteld dat de verwachte duur van de behandeling chronisch levenslang is, dat de patiënt niet kan genezen en dat de toestand van de patiënt niet kan verbeteren.

Het standpunt van verweerder dat het aan verzoeker toekwam om recente medische informatie te verstrekken, kan *in casu* niet worden bijgetreden, nu de aanvrager van een machtiging tot verblijf om medische redenen, bij gebrek aan wettelijke bepaalde beslissingstermijn, niet weet wanneer zijn aanvraag zal worden beoordeeld door de bevoegde instanties. Nu in minstens één van de medische attesten wordt vermeld dat de behandeling levenslang is, is het inderdaad in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel dat zonder meer wordt gesteld dat de actuele noodzaak tot medische behandeling niet kan worden bevestigd. Het standpunt van verweerder komt erop neer dat hij geen uitspraak moet doen over de ernst van de aandoening waarvan melding wordt gemaakt in medische attesten die bij de aanvraag worden gevoegd louter omwille van het feit dat hij zelf heeft getalmd met de beoordeling van de aanvraag. De vaststelling, *in casu*, van het enkele feit dat de medische attesten dateren van meer dan twee jaar voor de beoordeling -niet de indiening- van de aanvraag kan niet volstaan om deze aanvraag af te wijzen, gezien het tijdstip van beoordeling van de medische attesten volledig bepaald wordt door verweerder en uit de betrokken medische attesten alleszins is gebleken dat, zoals reeds gesteld, het gaat om een chronische kwaal en de behandeling levenslang is.

Het is dan ook in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel om in het licht van de aangegeven behandelingsduur een aanvraag ongegrond te verklaren op grond van de loutere vaststelling dat verzoeker nagelaten zou hebben recente medische informatie aangaande zijn aandoening verstrekt te hebben, daar waar verweerder zelf het tijdstip van beoordeling van de medische attesten bepaalt en daar waar verzoeker nooit gevraagd werd recente informatie over te maken.

Het enig middel is in de besproken mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie van 25 mei 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend en dertien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU